

Sygn. akt II DO 93/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej w dniu 3 września 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

zażalenia obwinionego **adwokata D. S.**

na postanowienie Wyższego Sądu Adwokatury

z dnia 7 grudnia 2019 r. o sygn. akt WSD (...),

o oddaleniu wniosku obrońcy obwinionego o przywrócenie terminu do złożenia kasacji

na podstawie art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 95 n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1513 ze zm.) i w zw. z art. tiret 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 825 ze zm.)

postanowił:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Zażaleniem z dnia 11 lutego 2020 r. obwiniony adwokat D.S. zaskarżył postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 7 grudnia 2019r. (sygn. akt WSD (...)) oddalające wniosek obrońcy obwinionego o przywrócenie terminu do złożenia kasacji od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 27 kwietnia 2019r. - utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...]. z dnia 24 maja 2018r. (sygn. akt SD (...)).

Obwiniony zarzucił zaskarżonemu postanowieniu:

- naruszenie art. 126 k.p.k.,
- naruszenie kompetencji członków Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, którzy nie posiadają wiedzy ani doświadczenia życiowego pozwalającego do dyskwalifikacji zaświadczenia lekarskiego, z którego treści wynika niezdolność obwinionego do wykonywania pracy zawodowej,
- brak uwzględnienia przez sąd dyscyplinarny, że choroba obwinionego była dla niego zjawiskiem nieprzewidzianym, którego skutków nie potrafił zaplanować.

Obwiniony adwokat wniósł o przywrócenie terminu do złożenia kasacji oraz o nadanie kasacji dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obwinionego adwokata D. S. jest niedopuszczalne z mocy ustawy i z tego powodu należało pozostawić je bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 528 § 1 k.p.k. środek odwoławczy nie przysługuje na odmowę:

1. zwolnienia od uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 527 § 1 k.p.k.;
2. wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji oraz
3. przywrócenia terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 zdanie pierwsze k.p.k.

Zapis §1 art. 528 k.p.k. stanowi *lex specialis* wobec art. 126 § 3 k.p.k., zgodnie z którym na odmowę przywrócenia terminu zażalenie przysługuje.

Wniesienie zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu 30 dni do wniesienia kasacji jest więc niedopuszczalne z mocy prawa i powinno skutkować wydaniem jedynie zarządzenia o charakterze administracyjnym, złożeniem zażalenia do akt sprawy i poinformowaniem obwinionego o tym fakcie – bez konieczności przesyłania sprawy do rozpoznania Sądowi Najwyższemu (tak mi

in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8.07.2019r., sygn. akt V KZ 26/19., Lex nr 2695239).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.